

הבורסה

אלקו: העליה החשודה

על מה הזעקה. הבורסה תמשיך את פעילותה. גם אם הקרנות איבדו את הבכורה. ועוד בעניין ההיטל. במקום לעורר כל שני וחמישי מהומות בבורסה. ואחרי-כך לשנות. לתקן. להצטרף ולהסביר. מוטב היה. אילו האוצר היה מטיל היטל אחיד על קניית ומכירת ניירות-ערך. בגובה של חצי אחוז. או אפילו שלוש רבעי האחוז; ואז. איש לא היה מתקומם. כולם היו משלמים. בנחת. והאוצר היה נשכר. לגמרי ברור — לקופת האוצר היו מגיעים לפחות חמישים אחוז יותר שקלים משמגיעים עכשיו. ומי שדואג למחזוריים. הם ממילא היו קטנים.

כבר בהתחלה אני צריך לומר לכם את דעתי על הבורסה. היא הרבה יותר טובה. בסך הכל. מאלה שמשקיעים בה. הנה. הבעיות בלבנות רחוקות מלמצוא פיתרון. האוצר מטיל היטלים. גובה מיליון. מורים פחות כספים (800 מיליון שקל בלבד ביולי) וביום ראשון השבוע הנחית סנוקרת לקרנות הנאמנות. בלחצם האדיב של הבורקרים הפרטיים. וכלום לא קרה: הבורסה ממשיכה להתנהג כרגיל. עובדה — גם ביום השני. אחרי ביטול המיסחר ביום הראשון. נרשמו עליות יותר מאשר ירידות. המניות שנשחרו לראשונה עלו עד המכסמים.

תואר חדש:

עיצומו

מצטיין

כששבתו עובדי בתי-המשפט. ערב ה"מילחמה. היתה להם סיבה טובה: המשי-כורת הנמוכה. כשעובדי חברת-החשמל נוקטים בעיי-צומים ו"סוחרים" למנכ"ל את המזכירה. הנהג ומקום החנייה במיגר-החנייה שליד מישרדי-החברה. ועובדי חברת יס-המלח חוסמים את שערי המיפעל בטרקטור. ענק. יש להם סיבה מצויינת: יש להם כבר משכורת טובה. הם רוצים עוד יותר טובה. או. אם חברת-החשמל וחברת יס-המלח היו עסק פרטי. שישבתו עד שיימאס להג-

הרבה כסף באררט

אני נמנע. במתכוון להמליץ על מניות. קורה דבר מוזר. אני נמליץ וכבר למחרת יש טרמפסטים על ההמלצה. ולעזאזל. בלי שלם עמלה היטל. אבל מה. דוגמות אני מוכן להציג. קחו למשל את "אלקו". שקפצה בשבועיים ב-800 נקודות ל-1249 בסוף השבוע שעבר. ביום הרביעי הם פירסמו את המאזן. לא מרוב ביותר, לא השיגו את האינפלציה, וביום השני, "מוכרים בלבד" זו כאמת שאלה פירוסיפות, איך זה שמניה, שעשתה יותר מ-50% בשבועיים, מתעייפת בבת אחת ונד-פלת ל-10%. הסבורו די שעובדה זו קשורה בקרנות נאמנות מסויימות, שיתר עם סוף החודש. השאירו את "אלקו" לאנחות. אהה, וזה מזכיר לי, להזכיר לכם, של "אלקו" צמודות המניות של "בכניציון" וגם של "דק".

מוכרים קרנות.

קונים בנקאיות

האוצר גורם לנו טירדה מיותרת. שוב נאלצנו לעשות חשבון מסובך. אם ההיטל של אחוז אחד שהוטל על הקרנות. בא כדי להכניס לקופת האוצר כמה מיליוני שקלים נוספים בחדש. או העניין הוא של עיקרון. ולכן יאלץ בנקי-ישראל לקנות אגרות חוב צמודות בכל יום במאות מיליוני שקלים. אם העניין הוא של חשבון. אני מציע למי שעשה את החשבון. לחזור לספסל הלימודים: אך אם העניין הוא של עיקרון. או מה הטעם שבנק ישראל ישלם את המחיר?

חוק מזה, לא צריך להתרגש יתר על המידה: רוב הקרנות הוא של הבנקים. ומה שקרה הוא, שרוב אלה שמכרו "קרנות" קנו "בנקאיות". זה פשוט נשאר במישפחה. אז מה הצעקה?

אומנם, כך בדיוק אמר לי שלשום אחד המבצעים בבורסה. עכשיו עלה 5% לצאת מקרן. שלשעה שלצאת ממניה עלה 3%. שיתאמצו קצת יותר; על פי התשואות של הקרנות המתמחות במניות. אחוז אחד נוסף לא נחשב. ואפילו לא שני אחוזים. אז

מנכ"ל שחר יסכים לשלם

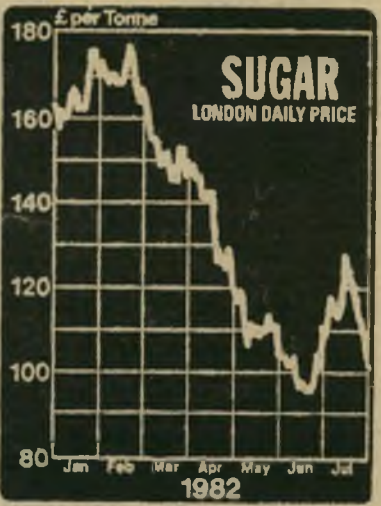
הלה או לעובדים. אבל. וזה אבל גדול מאוד. כאשר שתי החברות הן ממשלתיות. העניין שונה. ביס-המלח נגרם הפסד של מיליוני שקלים ביום. ולמי זה איכפת. בחברת-החשמל לא מפעילים את תחנת הכוח הנוספת בחדרה. פה הפסד מעניין עוד יותר. פשוט. פה מודדים את הפסד במיליוני דולרים. ולמי זה איכפת. פעם בשנה מחזק שריהתעשייה בכית-הנשיא את תוארו היצואי המצטיין. מי שיצא במאה אלף דולר. מקבל תואר. מי שיצא במילי יון דולר מקבל תואר יותר גבוה וכך הלאה. ואיזה מאמצים מוש"קעים כדי לזכות בתואר. להכריז, אני מציע חלוקת תר ארבע מסוג חדש, העיצומו המצ"ל מיון (עיצומו — מלשון עיצומים). תואר זה יינתן במעמד נציגי 13 הוועדים הגדולים, וייערך מדי שנה במקום אחר: על מסגרות שדה-התעופה בלוד, בחולות חדרה וכו' מפרק חיפה. השנה אולי ייערך הפסד דרגי המצדה, לא הרחק ממפעלי יפה-המדה.

אני חייב לומר מילה טובה על מפעלי יס-המלח. אלה לפחות מייצרים אשלי ומכרים אותו בחו"ל. השנה הרוויחו אחרי מס. 1.1 מיליארד שקל ושלמו תמלוגים למדינה 88 מיליון שקל עבור הזכות לנצל את אוצרות הטבע של יס המלח. אז אולי יש מקום לדרישת העוב"דים לתוספת שכר: אני חושב שאריה שחר. מנכ"ל החברה. יסכים. אך בחברת החשמל המצב הוא הפוך: צרכני החשמל משלמים תמלוגים על הזכות שיש לחברה לתת לנו את שרותיה היקרים. הכללים. עיצומים שעולים מיליוני דולרים. משכר רות מן הגבוהות במשק. והחלפת מנכ"לים כל שני וחמישי. או לחילופין. אי העברת שיחות טלפון למנכ"ל. שזה בוודאי אחד מאמצעי החיסכון המובהקים והיותר מוצ"לחים. הנקטים בחברה.

אז כמו שאמרנו. הוונות לטקס. העיצור מן המצטיין לא תישלחנה. תפורסם הודעה מתאימה במדור זה.

עיקר שכחתי: השנה לא קיימה הנהלת מפעלי יס-המלח מסיבת-עיתונאים עם פר"סום המאזן. אולי בשל הרווחים שלא גדלו ריאלית השנה. אולי.

הסוכר בעולם זול.

מחיר הסוכר יורד השוקולד עולה

טון. 12 אחוז יותר מאשר בשנה הקודמת 1980/81. אך הצריכה עלתה ב-2% בלבד. וזה עוד לא הכל. המלאי העולמי הקיים יספיק לצריכה עולמית של חמישה חודשים. וזה הרבה מאוד. השפע בסוכר ימשך גם בשנה הבאה. בשל היבול המבורך הצפוי בארצות השוק המשותף. עד כדי כך ירוד המחיר של הסוכר. שכבר עתה מעיינים יצרני משקאות קלים באפשרות להשתמש בסוכר תחת ממתקים מלאכותיים. וגם זה עוד לא הכל.

אגב. מתי ירד לאחרונה מחיר הממתקים בארץ? יעוד ררך אגב. גם מחיר ה"קקאו ירד בחודשים האחרונים בשוק המצרכים הבינ-לאומי בכ" 20%. מתי ירד לאחרונה מחיר השוקולד בארץ?

אצלנו המחיר תמיד עולה, צמוד מרד, אך לא תמיד למחיר חומר רייגלם, כעיקר, לא כשמחירם יורד. מסתבר, שאחד המרכיבים היותר חשובים במחירי השוקולד, הוא הא חומר מומנו הוא עשוי, אלא מחיר פירסומו. אז מה?

השוקולד בארץ מתייקר

מחיר הסוכר בשוק הסחורות והמצרכים הבינ-לאומי ירד שוב בשבוע האחרון. והגיע ל-100 לירות סטרלינג לטון (כ-4600 שקל ל-1000 קילוגרם); באוקטובר 1980 היה מחירו פי ארבעה — 410 לירות סטרלינג לטון. וזה עוד לא הכל. יצור הסוכר בשנה האחרונה (מיוני 1981 עד יוני 1982) היה כ-98.7 מיליון

כבה על האופניים. 125 דולר. יש גם מחשב דיאטה. המתכנן עבורך את הדיאטה. בלחיצת כפתור. המחשב מציע תפריט יומי המבוסס על קבוצות מזון בסיסיות. והעיקר עוזר לך להיות צמוד אליו. המח" שב מחשב גם את כמות הקלוריות שאכלת ומוהיר אותך. כאשר אכלת יתר על המידה. מתאים בגודלו לכל כיש וארנק. המחיר דיאטטי — 50 דולר.

יש גם מחשב גלים קצרים. תשאלו בשביל מה. כדי להראות לעקרת-הבית את הזמן המדויק לבישול בתנור לכל סוג מזון. המחיר כולל הוראות הטעלה וסוללות. וכמונן מדריך לבישול — 55 דולר. יש גם מחשב הרבה יותר מסובך למדידת כושר. אבל זה כבר כרוך בכל מיני הוטים שמצמידים לחקי גוף שונים. אלקטרודות וכל מיני שמות מסובכים. זה באמת עולה יותר — 250 דולר.

יש גם סירת-מנוע סילונית עם מנוע של 15 כוח-סוס ומהירות מכסימלית של 50 קמ"ש. הסירה עשויה מפברגלס ומש"קלה 55 קילוגרם. המיוחד בה: אם נופ"לים למים. המנוע כבה אוטומטית והסירה עוצרת. במחיר מצחיק למיליונרים — 2195 דולר.

יד על...תסתכלו בתמונה. בשביל לשבת כמונן. עשוי מפלסטיק. כך גם המחיר — 195 דולר.

המשך יבוא. אולי.

המחשב

הדיאטטי

של הכולבו

הבטחתי. אני מקיים. הבטחתי בשבוע שעבר להמשיך ולספר לכם על הכולבו לעשרים וסתם דברים משוגעים האמאשר שלמר בני-ירוק. הנה ההמשך.

סיסמת הכולבו. אם שכחתם. היא: "אנחנו מאמינים שהלקוח לא תמיד צודק — אך הוא אינו חייב לסבול בשל כך". ועוד משהו. אפשר לקנות כל דבר בכולבו. באמצעות הדואר. או בטלפון. ואם זה אינו מוצא חן. אפשר להחזיר ולא חשובה הכיבה. הצבע. הגודל. או סתם. הם יקבלו הכל חזרה.

מתברר שה-לקחת חזרה" ללא כל תנאי עובד טוב על הלקוחות. הם קונים הרבה ומשט מאוד מחזירים. ובכן מה יש שם עוד: כסידרת המח שבוניים יש מחשב לכל עת וצורך. למשל. מחשב אופניים. המורה על מהירות. זמנים. מרחקים. וכמונן אועקה. המחיר ללא הרי